

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Quod non vit[a]t peccata mortalia, qui non curat solícite vitare venialia. Et
de amico fideli, ac famil[i]ari habendo, qui timoratus sit.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

Hierem. 10 remia in utero matris sanctificato, qui ait, Corripe me domine. Veruntamen in iudicio, & non in furore: ne forte ad nihilum redigas me. Nam

Hebr. 12 & Paulus testatur, Si extra disciplinam estis: ergo adulteri & non filij estis. O dilecte, nil tibi putata nociuius, quam inter intemoratos, vanos, prauosque societatem consistere: nil ediuerso salubrius quam inter pios, timoratos, atque deuotos manere. Noli affectionem sequi, sed rationem.

Quod non vitat peccata mortalia, qui non curat sollicite vitare venialia. Et de amico fideli ac familiari habendo, qui timoratus sit.

Art. XXIIX,

Eccle. 27.

Pro. 15. 16

Eccle. 7

I non in timore domini tenueris te instanter: cito subuertetur domus tua.

Timor dei retrahit a peccato. Propter quod Salomon loquitur, Qui timet deum: nihil negligit. Ille ergo dei timore se tenet: qui instanter, quod

indefinenter sollicitus est, ne deum offendar, aut damnationem incurrat, aut peccet. Porro domus nostra, de qua fatur allegata scriptura, cor nostrum est: in quo per cogitationem & affectionem moriamur. Hæc cito subuertitur, incidendo peccatum mortale, quo omne spiritale ac meritorium effunditur, & peccans spiritualiter moritur: si non

Ecc. 27 timore dei instanter perseueremus. Ex quo quidem notescit eum non vitare mortalia: qui tota diligentia non apponit vitare venialia atque minima. Nam & ipsa venialium effrenata consuetudo, secundum Augustinum, a mortali non excusatur. Venialia namque ad mortale disponunt, charitatis feruorem dirimunt, gratiæ incrementum impediunt. Hinc sancti patres affirmant: Qui moritur

dica negligit: paulatim euacuatur ac decidit. Si
 ergo mi frater uis eē in statu salutis, in statu cha-
 ritatis & gratiæ (hoc est, extra peccatum morta-
 le, & sine causa damnationis æternæ) nō solum
 satagas maiora vitare facinora: sed & minora.
 Alioquin mortuus es coram deo, cuius sentētia
 quū nō audierit ouis, errat omnino. Peccatum
 vero mortale est plus adhærere, delectari, & affi-
 ci rebus huius mundi creatis & caducis, q̄ deo.
 Hinc dicit Hieronymus, Mēs Christo dedita sic
 cauere debet minora, quomodo maiora pecca-
 ta, sciens de omni uerbo ocioso rationem reddē-
 dam. Vnde ait Gregorius, Dum parua non ca-
 uemus: in magna prolabimur. Qui itaq; quoti-
 die vanitati indulget, ridendo, fabulando, iocan-
 do, hinc inde vagando: & talia in consuetudinē
 deducendo, nec quotidie poenitendo: quomō pu-
 tandus est a mortali immunis? Nemo palpet, fal-
 lat, negligat semetipsum. Deniq; sicut illustrissi-
 mus pater noster Iohannes Cassianus demonstrat
 ad vitandum laqueos dæmonum, nodos tenta-
 tionum, negligentiam & torporem: item ad pro-
 ficiēdum in bonis, in omni virtute & gratia: ma-
 xime confert habere amicum fidelem, familia-
 rem, timoratum, expertum, eruditū ac iustum,
 cui audeat homo omnia sua secreta fiducialiter
 pandere, cuius possit consilijs instrui, exhortati-
 one accendi, oratione iuari. Horum enim ami-
 citia in bono honesto fundata, fortis & efficax
 est coram deo. Propter quod sancti patres dixe-
 runt, Nulla re sic debilitari ac deijci omnem fal-
 sitatem, fraudem, tentationem diaboli: q̄ ut quis
 totum cor suum viro virtuoso ac prouido mani-
 festet, ne virus dæmonis manendo inclusum infi-
 ciat

Hierony.

Mat. 12

Gregori.

Io, Cassian

Ecclef. 6 tiat & occidat. Hinc scriptum est, Amicus fide-
Ibid. lis, protectio fortis. Qui autem inuenit illum, in-
 uenit thesaurum. Amico fideli nulla est compa-
Ibi ratio: & non est digna ponderatio auri & argen-
 ti, contra bonitatē fidei illius. Amicus fidelis me-
 dicamentum vitæ & immortalitatis: et qui me-
Ecclesi, 27, tuunt dominum, inueniunt illum. Item alio quoq;
Philosop. sociale secundum Philosophū: naturale est ut ab
 altero adiuuetur. Quumq; homo nō sit bonus in
 se, sed in alio: expedit ut alteri ad hoc idoneo con-
 scientiam suam aperiat. Acquiesce ergo & huic
Prouerb. 3 Cassiani consilio, nec proprio vnq; sensui innita-
 ritatem ac societatem singularē vitare coneris:
 quia reuera vehementissime nociua est anima.
 De modo orandi & psallendi, horisque ca-
 nonicis persoluendis.

Arti, X X X,

Iohan. 4

Hiere. 48

Spiritus est deus: & eos qui adorant
 eum, in spiritu & veritate adorare
 oportet. Quamuis omne opus dei re-
 uerenter, deuote, atq; solcite exequi
 debeamus (maledictus enim qui fa-
 cit opus dei negligenter) illi tamen
 actus virtutum, qui immediate circa deum ve-
 rantur, cum ampliori reuerentia & singulari de-
 uotione sunt exercendi. Porro oratio, psalmodia,
 adoratio, horarū solutio sunt actus virtutis que
Cicero, latria dicitur. Quæ secundum Tullium est virtus
 deo cultum cæremoniamq; impendens. Itaq; et
 ceterus hylatriæ cum ingenti diligentia sunt explen-
 di. Ad quod requiritur primo diuinorū obserua-
 tio